

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010186
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2324010186.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Stanislava Kováča (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. C. B., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/12/2024 zo dňa 27.11.2024, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 10.06.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku zamietá odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/12/2024 zo dňa 27.11.2024 bol obžalovaný podľa § 285 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "TP") oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 1Pv 17/21/2202 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

po tom, čo sa poškodená D. D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., B. F. X, v meste Sereď dňa 18. 10. 2012 ústne dohodla s D. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX XXX/XX, H., že jej prostredníctvom A. B. sprostredkuje z Nemeckej republiky dovoz osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia 1,6 šedá metalíza, zaviazal sa A. B. po dohode s D. G. dovieť motorové vozidlo s požadovanými parametrami, pričom prostredníctvom D. G. prevzal od D. D. E. zálohu vo výške 3000,- eur, avšak predmetné vozidlo nedodal a prevzatú finančnú zálohu nevrátil, čím spôsobil D. D. E. škodu vo výške 3000,- eur, pričom už od počiatku mal v úmysle vylákanú zálohu si ponechať a vozidlo poškodenej nedodať.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktorý ho odôvodnil podaním doručeným dňa 12.12.2024. S rozhodnutím súdu sa nestotožňuje a považuje ho za nezákonné. Na základe vykonaného dokazovania možno jednoznačne konštatovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho obžalovaný. Poškodená sa s obžalovaným podľa jej výpovede reálne zoznámila a vedela o tom, že dováža vozidlá s jej kolegom G.. Primárne ohľadom kúpy komunikovala s G., avšak sama uviedla, že komunikovala aj s obžalovaným. Svedok G. dohodol poškodenej stretnutie s obžalovaným v kasárňach, kde sa poškodená s obžalovaným dohadovali na dovoze auta. Síce z listinných dôkazov je nesporné, že poškodená peniaze odovzdala G. a od neho ich vymohla späť, nijak to nevyklučuje vinu obžalovaného a nevyvíja ho to. Tvrdenie súdu, že medzi poškodenu a obžalovaným nedošlo k uzatvoreniu záväzkového vzťahu a odovzdaná suma sa nedostala do dispozície obžalovaného nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ako ani tvrdenie, že poškodená a obžalovaný s vzájomne nepoznajú a nerokovali spolu. Toto vychádza iba z tvrdenia obžalovaného, opak vyplýva z výpovedí poškodenej a svedka G.. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že konaním obžalovaného opísaným v skutkovej vete došlo k vzniku trestnoprávneho následku. Obžalovaného usvedčujú výpovede poškodenej, svedkov G., I. a J. a prejednávaný skutok tvorí súčasť

pokračovacieho trestného činu, za ktorý bol obvinený odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/22/2015 zo dňa 20.06.2018. Uvedené konanie je pre obžalovaného dlhodobo typické a bežné, predstavuje špeciálneho recidivistu a jedná sa o jeho obvyklý spôsob obživy. Navrhuje napadnuté rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) TP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu po-daním doručeným dňa 31.12.2024. Obžaloba podľa neho neunesla v konaní dôkazné bremeno, na čo poukazovali už v prípravnom konaní, a navrhuje odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako odvolací súd podľa § 315 TP nezistil dôvody na zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 TP ani pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 TP. Následne v zmysle § 317 ods. 1 TP preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku v rozsahu vytykanom odvolaniami, ako aj v rozsahu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 TP.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu.

Prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní, obžalovaný a obhajca navrhli odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s TP, na hlavnom pojednávaní vykonal zákonným spôsobom všetky stranami navrhnuté dôkazy. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 TP vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 TP jasne uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že súdy vystupujú v kontra-diktórnom trestnom konaní ako arbiter medzi dvoma rovnoprávnymi stranami (§ 2 ods. 14 TP). Súd nie je orgánom činným v trestnom konaní, nevykonáva vyšetrovanie, ale vyhodnocuje vykonané dôkazy, aby mohol spravodlivo rozhodnúť. Zisťovanie skutkového stavu veci je úlohou orgánov činných v trestnom konaní, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany (§ 2 ods. 10 TP). Súd síce môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli (§ 2 ods. 11 TP), toto ustanovenie však nemožno vykladať izolovane od uvedených zásad kontradiktórnosti a rovnosti strán, a týka sa zásadne okolností iných od zisťovania skutkového stavu. Obstaraním dôkazov súdom v prospech niektorej zo strán by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán, pretože by tým súd aktívne napomáhal jednej zo strán k dosiahnutiu pre ňu prospešnému výsledku.

Skutkové zistenia prvostupňového súdu na základe vykonaného dokazovania sa odvolaciemu súdu javia jasné a správne. Z výpovede poškodenej E. jednoznačne vyplynulo, že ohľadom kúpy vozidla komunikovala so svedkom G., ktorý ju aj sám oslovil, a ktorému aj vyplatila peniaze. Obžalovaného vnímala iba ako spoločníka svedka G. pri dovoze áut zo zahraničia a nič s ním nedohadovala. Záver súdu prvého stupňa, že obžalovaný nekomunikoval s poškodenou ohľadom dovozu vozidla, ani neprijal peňažnú zálohu, a preto ju nemohol uviesť do omylu, sa preto javí správny. Ako uviedol sám prokurátor v podanom odvolaní, na naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa vyžaduje konanie. Z vykonaného dokazovania však nebolo preukázané žiadne konanie obžalovaného voči poškodenej, iba konanie svedka G..

Jediný dôkaz, ktorý priamo usvedčuje obžalovaného, predstavuje výpoveď svedka G., ktorý mal poškodenej dohodiť obžalovaného a mala sa s obžalovaným dohodnúť ohľadom dovozu auta, ako i odovzdať prevzatú zálohu obžalovanému. Okresný súd správne poukázal na rozpory tejto výpovede s výpoveďou obžalovaného a poškodenej, ktoré navzájom v podstatných častiach korešponujú, a vyhodnotil ju ako nepravdivú. Výpovede poškodenej a svedka G. ohľadom jej kontaktov s obžalovaným sú v zjavnom rozpore, s čím sa prokurátor v odvolaní nijako nevysporiadal, iba žiadal zohľadniť výlučne výpoveď svedka G.. Prokurátor v odvolaní nijako nevysvetlil, prečo by mala poškodená záujem vypovedať nepravdivo o okolnostiach skutku v prospech obžalovaného. Odvolací súd k tomu dodáva, že ani on nezistil dôvod, prečo by mala poškodená E. záujem vypovedať zaujať v prospech obžalovaného. Na druhej strane svedok G. môže mať záujme na znižovaní svojho podielu na skutku.

Odvolací súd nesúhlasí ani s tvrdením v odvolaní, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú výpovede svedkov I. a J., či páchanie trestnej činnosti obdobného charakteru. Svedkovia I. a J. k samotnému skutku nič neuviedli, vypovedali iba o svojich skúsenostiach s obžalovaným, čo jednoznačne nestačí na preukázanie viny v tomto konaní. Obžalovaný síce bol odsúdený za trestnú činnosť s obdobným modus operandi, na druhej strane na samotnom spôsobe spáchania skutku nie je nič také výnimočné alebo osobité, aby bolo možné dôjsť k záveru, že predmetný skutok mohol spáchať jedine obžalovaný a nie niekto iný.

V súhrne odvolacie námietky prokurátora svojim obsahom nenaplnili žiadny odvolací dôvod podľa § 321 TP. Skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania, ako ich ustálil okresný súd, nepreukazujú jednoznačne spáchanie stíhaného skutku obžalovaným. Obžalovaný bol zo spáchania skutku usvedčovaný jediným priamym dôkazom, a to výpoveďou svedka G.. Uvedený dôkaz bol však vyvrátený ďalšími dôkazmi, a to zodpovedajúcimi výpoveďami poškodenej E. a obžalovaného. V konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný mal akýkoľvek dosah na to, čo medzi sebou dohodli poškodená E. a svedok G., ani že by svedok G. konal na základe pokynov obžalovaného. Okresný súd potom správne rozhodol, že obžalovaného je nutné spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. c) TP.

Keďže krajský súd potom nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 TP zamietol.

Uznesenie bolo vo všetkých výrokoch prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.